

вирішення проблем [2]. Слід зазначити, що онлайн навчання дає деяку перевагу в створенні інтеракцій між учнем та вчителем.

Готовність вчителя і його компетенції повинні бути в свою чергу такою ключовими факторами при навчанні в умовах інформаційного середовища, як і володіння професійною компетенцією, яка дозволяє ефективно організувати навчальний процес у контексті цифрового навчання та використання дистанційних освітніх технологій.

Основними завданнями вчителя є організація навчального процесу з використанням віддалених освітніх технологій, розробка системи та проведення остаточної оцінки, підтримка учнів. Крім того, вчитель несе відповідальність за досягнення своїх учнів та заплановані результати навчання [3].

Таким чином, дистанційне навчання набуває все більш значну роль, демонструючи інтерактивність, гнучкість та різноманітність форм, підкреслює її інновації та актуальність, незалежно від тимчасових обмежень.

Список використаних джерел

1. Бартко Ж.В., Чорна С.А. Сучасні уроки. (Б-ка журн. «Хімія»; Вип. 2 (146)). Х.: Основа, 2015. 96 с.
2. Коротенков Ю.Г. Дистанционное обучение в системе образования / Ю. Г. Коротенков // Школьные технологии. 2005. № 3.
3. Максимюк С.П. Педагогіка : Навчальний посібник. К.: Кондор, 2005. 667 с.

Науковий керівник: кандидат педагогічних наук, доцент Титаренко О. І.

ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ ЕМОЦІЙНО-ЗАБАРВЛЕНИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ

Горбенко Д.Ю.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: diasgiar13@gmail.com*

Мовленнєві структури, в яких виражаються емоції та оцінка, неодноразово привертала увагу багатьох лінгвістів, стаючи об'єктом їхніх численних розвідок. Процес оцінювання є специфічним. Він характеризується тісною взаємодією з основними мовними категоріями, такими як емотивність та експресивність [3, с. 18].

Перекладачі часто стикаються з труднощами при перекладі емоційно-маркованої лексики та фразеологічних одиниць. Найбільш поширеними серед них є: збереження емоційно-оцінних конотацій, образного компонента твору лексичної асоціативності контексту. Переклад емоційно-оцінної лексики вимагає залучення особливої комплексної перекладацької технології, яка допомагає якнайкраще передати сутність контексту.

Усі лексеми стилістично нерівноцінні. Одні сприймаються як книжкові, інші як розмовні; одні надають промові урочистість, інші звучать невимушено. Дослідники, що займаються даною проблемою, по-різному називають цю лексику та відповідно дають свої визначення. Одні визначають таку лексику як стилістично пофарбовану, інші як стилістично марковану. Стилiстично забарвлена лексика – це лексичні одиниці, які характеризуються здатністю викликати особливе стилістичне враження поза контекстом. Ця здатність обумовлена тим, що у значенні даних слів містяться не тільки предметно-логічна інформація, а й додаткова – так звані конотації. Стилiстично маркована лексика – це «слова, які поряд із денотативним значенням, що вказує на предмет мови, мають ще й конотативне значення, що складається з емоційного, експресивного, оцінного та функціонально-стилiстичних компонентів» [1].

В. М. Телія розуміє під фразеологізмом семантично пов'язані сполучення слів і речень, що на відміну від подібних із ними за формою синтаксичних структур, не створюються відповідно до загальних закономірностей вибору комбінації слів при організації висловлень, а створюються в мові у фіксованому співвідношенні семантичної структури і певного лексико-семантичного складу [5, с. 559].

Фразеологічною одиницею, або фразеологізмом, називається стійке сполучення слів, граматично організованих за моделлю словосполучення або речення. Фразеологізми характеризуються семантичною злитістю компонентів, цілісністю значення, автоматичним відтворенням у мовленні [5, с. 78]. Наприклад: *ein lebender Leichnam* (живий трун) [НУФС, Т 2, с. 20]; *j-d hat nicht alle Tassen im Schrank* (кому-н. клепки бракує в голові) [НУФС, Т 2, с. 241]; *eine trübe Tasse* (нудна, в'їдлива людина, зануда) [НУФС, Т 2, с. 241].

Дослідження показали, що всі інформаційні блоки фразеологізму – денотативний, оцінний, образно-мотиваційний та емотивний – інтерпретуються у просторі культурного знання, яким певною мірою володіє мовець / слухач. Образ фразеологізму є своєрідним провідником культури, завдяки чому здійснюється взаємопроникнення двох семіотичних систем – культури та мови. Відбувається наступне: образно-мотиваційний компонент фразеологізму в процесі його інтерпретації у просторі культурного знання породжує культурну конотацію, тобто, культурне співзначення, вторинну – культурну – семантику фразеологізму, утворюючи таким чином культурний смисл мовного знака. Перекладачі при здійсненні перекладу мають враховувати ці особливості та приділяти згаданій тематиці належну увагу.

Список використаних джерел

1. Кульчицька О. В. Мовні засоби реалізації пейоративності в романах С. Майер. Дис. канд. філол.наук. Спец. 10.02.04 – Германські мови. Львів, 2019. 249 с.
2. Німецько-український фразеологічний словник (НУФС) : у 2-х т. / [укад. В. І. Гавриць, О. П. Пророченко]. Київ : Радянська школа, 1981. Т. II. L–Z . 382 с.

3. Овсієнко Л. О. Семантико-прагматичний потенціал оцінки в німецькомовному діалогічному дискурсі : монографія. Кременчук : «Novabook», 2020. 212 с.
4. Пономарів О. Д. Сучасна українська мова : [підруч.] / О. Д. Пономарів, В. В. Різун, Л. Ю. Шевченко; [за ред. О. Д. Пономарева]. [2-е вид., переробл.]. Київ : Либідь, 2001. 400 с.
5. Телия В. Н. Фразеологізм / В. Н. Телия // Лингвистический энциклопедический словарь / [гл. ред. В. Н. Ярцева]. Москва : Сов. энциклопедия, 1990. С. 559–561.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент Овсієнко Л.О.

ВИДИ Й ФУНКЦІЇ ПРОБЛЕМНИХ СИТУАЦІЙ ЯК ЗАСОБУ РОЗВИТКУ ІНОЗЕМНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ

Дяченко Н. Ю.

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького
e-mail: natanata0212@gmail.com*

Живучи у світі постійного розвитку вкрай необхідно встигати за його змінами особливо вчителям, адже саме від них поширюється мотивація до здобуття знань. У розпорядженні сучасних школярів знаходиться чимало різних допоміжних матеріалів й застосунків, за допомогою яких кожен із них може навчатися. Особливо актуальними вони є зараз, в умовах онлайн навчання. Проте, незважаючи на дистанційний формат проведення занять, сучасні викладачі докладають зусиль у створенні ефективних уроків. Варто зауважити, що досить популярним методом для засвоєння знань є створення проблемних ситуацій на уроках іноземної мови.

Відомо, що жоден тип навчання не може використовуватися відокремлено, оскільки саме репродуктивне навчання сприяє найефективнішому запам'ятовуванню й розвитку пам'яті. У зв'язку з цим популярнішими стають окремі елементи розвиваючого і виховного навчання, які сприяють розвитку інтуїції, передбачення, фантазії та емоційної сфери [4].

Саме таким можна назвати проблемне навчання, адже саме воно забезпечує можливість творчої участі учнів у процесі засвоєння нових знань, формування пізнавальних інтересів і творчого мислення, високий ступінь запам'ятовування і мотивації учнів. Також, як зазначають дослідники, основним поняттям проблемного навчання вважають проблемну ситуацію. *Проблемною ситуацією* прийнято вважати ту ситуацію, при якій у людини виникають певні інтелектуальні складності, тобто коли людина не знає, як пояснити певне явище відомим їй способом і як результат вона має шукати новий спосіб пояснення дії [2].

Зрозуміло, чому саме в методиці викладання іноземних мов проблемні ситуації є досить популярними. Адже, саме завдяки таким ситуаціям учні шукають креативних способів вирішення і тим самим мимовільно засвоюють